

[Stein.]

betydningsløst Problem. Det Underskud, der regnes med paa det foreliggende Finanslovsforslag, er væsentligt større end det regnskabsmæssige Underskud i forrige og det budgetterede Underskud i indeværende Finansaar, og der har da ogsaa for et Par Uger siden, tror jeg, været Meddelelser fremme om, at man overvejede at sætte Taksterne i Vejret. Senere har jeg set noget om, at den højtærede Trafikminister har stillet Tanken i Bero, og hvis jeg tør gaa ud fra, at det forholder sig saaledes, tror jeg, Ministeren handler rigtigt. Under nedadgaaende Konjunkturer — og der kan vel ikke være nogen Tvivl om, at vi i denne Omgang har toppet, og at vi, hvis der ikke indtræder noget ganske uforudseligt, maa regne med Tilbagegang — vil Takstforhøjelser meget let give det modsatte Resultat af det, man tilstræber, og hvad der tiltrænges i Nedgangsperioder er i det hele taget paa alle Omraader netop en Billiggørelse, som kan bidrage til at sætte Tingene i Sving igen.

Naar man sammenligner det foreliggende Finanslovsforslag med de foregaaende og med Regnskaberne for de foregaaende Aar, viser det sig, navnlig hvis man gaar noget tilbage, at Tallene betegner et stadigt højere op. Siden 1929—30 er Udgifterne steget med rundt 200 Mill. Kr., der fordeler sig paa de forskellige Ministerier, først og fremmest paa Socialministeriet, hvis Udgiftskonto i Løbet af dette Tidsrum er blevet fordoblet og naaet op paa et Beløb af 160 Mill. Kr. eller deromkring. Det vil sige et halvt hundrede Millioner mere, end det samlede danske Statsbudget var i Aarene før Verdenskrigen.

Maa jeg lige i denne Forbindelse nævne, at de militære Budgetter jo heller ikke har været helt upaaavirket af de Forskydninger, der har fundet Sted, men at Spørgsmaalet om Landets Forsvarsberedskab stadig venter paa sin Løsning. De sidste Dages Begivenheder lader forvente, at der vil blive taget et Initiativ fra Regeringens Side, og jeg skal da nøjes med at udtale et Haab om, at den høje Regering vil sætte ind paa en virkelig Ordning, som vil kunne skabe den Betyggelse, som tiltrænges.

Men for at vende tilbage til Sammenligningen mellem det foreliggende Finanslovsforslag og de tidligere, saa har den socialdemokratiske Ordfører i det andet høje Ting under den forløbne Finanslovdebat søgt at bortforklare den Stigning, der har været, eller rettere at gøre den til noget mindre væsentligt. Naturligvis maa det indrømmes, at den er et Produkt af en

Række forskellige Faktorer. Bl. a. kan man ikke se bort fra den Indflydelse, som Kronenedskæringen har haft. Den viser sig i det hele taget paa Indkøb fra og Betalinger til Udlandet, og den manifesterer sig paa det foreliggende Budget ved de Kurstab paa 11—12 Mill. Kr., der fremtræder paa Budgettet for Statsgældens Forrentning og Amortisation. Hele dette Forhold burde tjene som en Advarsel for alle dem, der under de skiftende Forhold har kredset om at ville løse Tidens Vanskeligheder ved en yderligere Nedskæring af Kronen.

Selv om der altsaa ved Bedømmelsen af den meget stærke Stigning, der har været i Budget- og Regnskabsstallene, er saadanne særlige Forhold at tage i Betragtning, maa dog denne Stigning vække Betænkelighed, ikke mindst fordi den maa ses som noget varigt eller i alle Tilfælde som noget, man meget vanskeligt kommer bort fra igen. Den skyldes og forklares i ikke uvæsentlig Grad ved den Lovgivning, som har fundet Sted, og denne Lovgivning har samtidigt virket tilbage paa de kommunale Budgetter og udvidet Administrationsapparatet ogsaa der, den har i det hele taget tjent til at sætte Omkostningsniveauet her i Landet i Vejret.

I Forvejen er der jo hos enhver Administration en Tilbøjelighed til Udvidelse, til Formering ved Knopskydning, og hvis ikke den siddende Regering holder igen her, kommer man ind under Forhold, som i Længden er meget beklagelige. Vi staar stadig over for nye Administrationsomraader. Jeg kan nævne blot et Par enkelte Eksempler. Luftfarten har dog dette, at den er i Pagt med Tiden og med Fremtiden, men om andre Ting som Administrationen af Lejelovene, Priskontrollen og forskelligt andet kan man ikke sige ganske det samme. Der er en Drift til en stadig Udvidelse, saa snart man kommer ind paa et nyt Administrationsomraade.

Man ser allerede i Priskontrollen et Eksempel paa en Administration i Vækst. Oprindeligt var der paa det foreliggende Finanslovsforslag budgetteret en Udgift til dette Formaal paa 74 000 Kr., et i sig selv, synes jeg, ganske rundeligt Beløb til det Formaal, der var Tale om, men inden vi er naaet til at faa Finansloven behandlet færdig i den høje Rigsdag, er Beløbet steget til 120 000 Kr. Og ser man nærmere paa de Bilag, der knyttes til Finansloven, viser det sig, at man her har indrettet sig med en halv Snes Sekretærer, med en Række Kontorister, med Journalfører o. s. v.,